

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:3705
Datum uitspraak	25 juni 2026
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 9 februari 2026 heeft de minister van Asiel en Migratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, niet in behandeling genomen.

Volledige tekst

BRS.26.002674 en BRS.26.002675

ECLI:NL:RVS:2026:3705

Datum uitspraak: 25 juni 2026

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State op een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening (artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht) en, met toepassing van artikel 92 van de Vw 2000, op het hoger beroep van:

[appellant],
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, van 22 mei 2026 in zaak nr. NL26.7462 in het geding tussen:

[appellant]

en

de minister van Asiel en Migratie.

Procesverloop

Bij besluit van 9 februari 2026 heeft de minister een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, niet in behandeling genomen.

Bij uitspraak van 22 mei 2026 heeft de rechtbank het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze uitspraak heeft appellant, vertegenwoordigd door

mr. A. Bosman-Braam, advocaat in Zwolle, hoger beroep ingesteld. Ook heeft hij de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen.

Appellant heeft een nader stuk ingediend.

Overwegingen

1. Op deze zaak is het recht van toepassing dat gold vóór 12 juni 2026.
2. Het hoger beroep leidt niet tot vernietiging van de uitspraak van de rechtbank. Dit oordeel hoeft niet verder te worden gemotiveerd. De reden daarvoor is dat het hogerberoepschrift geen vragen bevat die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoord moeten worden (artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000).
 - 2.1. Het hoger beroep gaat onder meer over een rechtsvraag die eerder door de Afdeling is beantwoord (uitspraak van de Afdeling van 25 februari 2025, [ECLI:NL:RVS:2025:717](#), onder 7 tot en met 7.5, over artikel 17 van de Dublinverordening en persoonlijke ervaringen in een andere lidstaat, en uitspraak van 4 september 2024, [ECLI:NL:RVS:2024:3455](#), onder 4 tot en met 4.4, over de bewijslastverdeling in Dublinzaken). Het hoger beroep biedt geen reden hierover in dit geval anders te oordelen.
 - 2.2. Uit de hiervoor genoemde uitspraak volgt dat de opgeworpen vragen kunnen worden beantwoord aan de hand van de rechtspraak van het Hof van Justitie. Gelet op de arresten van het Hof van 6 oktober 1982, Cilfit, [ECLI:EU:C:1982:335](#), punten 13 en 14, 6 oktober 2021, Consorzio Italian Management, [ECLI:EU:C:2021:799](#), punt 36, en 24 maart 2026, Remling, [ECLI:EU:C:2026:243](#), punt 36, bestaat dan ook geen aanleiding tot het stellen van prejudiciële vragen.
3. Het hoger beroep is ongegrond. De voorzieningenrechter bevestigt de uitspraak van de rechtbank en wijst het verzoek om voorlopige voorziening daarom af. De minister hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;

II. wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door mr. M.C. Stoové, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. S. van Driesten, griffier.

w.g. Stoové
voorzieningenrechter

w.g. Van Driesten
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 25 juni 2026

307-1065